

Mattheus 11:3

“en zeide tot Hem:

‘Zijt Gij degene Die komen zou, of verwachten wij een ander?’”

1 de aanleiding tot de vraag

2 het wonder van de vraag

3 het antwoord op de vraag

Gemeente,

Een mens is niet altijd hetzelfde. Soms ben je buitengewoon goed gestemd. En je voelt je vrolijk en positief. Het zit mee en je voelt je opgeruimd. En een paar dagen of even later is je stemming helemaal omgeslagen. Soms door een kleinigheid of zonder dat je weet waardoor zie je het helemaal niet meer zitten en heb je nergens zin meer in. Een mens is niet altijd hetzelfde.

Zo is het ook op geestelijk vlak. Je kan het zo goed hebben soms. Gods nabijheid is er en het zicht op de Heere is helder en duidelijk Wie Hij voor je is. Met mijn God spring ik over een muur. En een tijdje later, hoeft helemaal niet zolang tussen te zitten lijkt God zo ver weg. En kun je voor je gevoel niks meer aan en ben je tot hinken en zinken ieder ogenblik gereed. En je zou het de discipelen nazeggen:”Meester, wij vergaan.” Al is de één gevoeliger en wisselender dan de ander ook in het geestelijk leven geldt: een mens is niet altijd hetzelfde.

Dat gold ook, of zelfs, Johannes de Doper. De heraut van Jezus. Die zo heeft staan prediken: na mij komt Hij Die meerder is dan ik. Deze is het van Welke ik zeide Die na mij komt was eer dan ik. Zie het Lam Gods. Die in de Zoon gelooft heeft het eeuwige leven. Onverschrokken en standvastig. En hier, in Mattheus 11, horen we hem vragen:”Zijt Gij Degene Die komen zou of verwachten wij een ander?”. Zo door twijfel overmand. Zo in aanvechting terechtgekomen. Heere Jezus, bent U het eigenlijk wel? Bent U eigenlijk wel Degene Die U voorgeeft te zijn. Of heb ik mij vergist? Dat moet ontzaglijk diep gegaan zijn voor Johannes. Want hier staat of valt natuurlijk ook heel zijn levenstaak mee. Als Jezus niet de beloofde Messias is, dan is zijn prediking, zijn openbare optreden, een misvatting en misleiding geweest. Dan is Hij voor niets bijna 30 jaar in de woestijn geweest. Dan is zijn geboorte en alles daaromheen een opgeklopte vertoning geweest. Zijn hele levensweg was erop gericht geweest: Jezus is Degene Die komen zal. En als dat nu toch niet zo zou zijn.....

Daarom hebben sommigen, werkelijk niet de minsten, gezegd: dit kan niet van Johannes zelf geweest zijn. Dit moeten zijn discipelen betreffen. En Johannes heeft zijn discipelen naar Jezus gestuurd omdat zijn discipelen twijfelenden. Want dat Johannes zo die gezonken is geweest, dat kan niet. Dan moeten we toch zeggen dat daar in de tekst

geen sprake van is en dat Jezus heel nadrukkelijk aan Johannes antwoord geeft in vers 4 boodschap Jóhannes wat gij ziet en hoort. En, we zullen nog merken, Johannes gelooft nog steeds! Hij gelooft om het wat uitdagend te zeggen, sterker dan ooit te voren. En is het ook niet uitermate troostvol voor allen die in vertwijfeling en verwarring zijn en die wel eens denken: 'heb ik mij soms vergist?' Wat troostrijk: u vindt Johannes naast u vanmorgen.

Hoe is dat nou gekomen? Waardoor is Johannes zo van slag geraakt en in vertwijfeling terechtgekomen?

1 de aanleiding tot de vraag

Nou, allereerst valt ons op dat Johannes hier in de gevangenis zit. Tussen 4 dichte muren. Van zijn vrijheid beroofd. Niet in staat om iets te doen wat hij zo graag altijd deed. Uitgeschakeld. Dat doet heel wat met een mens.

Maar er speelt hier nog wel wat meer mee. Johannes had toch gepredikt dat de bijl aan de wortel van de boom lag. En de Messias zou komen met de wan in Zijn hand en de dorsvloer doorzuiveren. Het kaf met onuitblusselijk vuur verbranden. Het gericht komt! Nou, Herodes, is dat kaf of niet? Hij leeft een vrouw die de zijne niet is. En hij heeft Johannes in de gevangenis laten zetten. En waar blijft dat gericht nou? Ja, Jezus geneest wat zieken, Jezus houdt preken. Maar gericht? Ho maar. Herodes blijft machtig, de keizer van Rome blijft machtig, de farizeeën blijven invloed houden. Er verandert toch helemaal niks!

En zelf zit hij in de gevangenis. Omdat hij getuige van zijn Meester is geweest. Zich heeft weggecijferd, heeft opgeofferd. De Naam van zijn Meester heeft uitgeroepen. En nu zit hij in de gevangenis....en Jezus komt niet eens op bezoek. Jezus gaat gewoon door met waar Hij mee bezig is. Neemt neemt de minste notitie van de erbarmelijke omstandigheden van Zijn knecht. Hij zend geen discipelen om mee te leven. En blijkbaar zend Hij ook geen licht of invloed in het hart van Johannes. Johannes kan niet zeggen ik voel de Heere zo dicht bij me. Nee, ook dat niet. Johannes voelt zich van God verlaten en vergeten.

Zijt Gij Degene Die komen zou of verwachten wij een ander?

Herkenbaar? Toch wel, of niet? Waarom doet Jezus niets? Ver weg of dichtbij. Vijanden van het christendom martelen duizenden per jaar de dood in. Natuurrampen eisen honderduizenden slachtoffers per jaar. Duivelse machten oefenen invloed uit en maken zich breed in reclame industrie. En dat zie je soms ook heel dichtbij: hoe omstandigheden of

mensen anderen kapot maken en levens verwoesten. Ja, en Jezus, God? Er wordt gepreekt, ja. Maar ingrijpen, uitschakelen, optreden, wat zie je daarvan?

En dan kan ook nog meespelen, dat je denkt als je naar Johannes kijkt: die man heeft zoveel voor Jezus gedaan, en nou laat Jezus hem aan zijn lot over. Dat je zelf denkt: nou heb ik zo geprobeerd Jezus te dienen en nou laat Jezus mij helemaal in de steek, ik vind dat eigenlijk gewoon niet kunnen en net mogen. Ik ben er opstandig onder. Kan toch?

En: Jezus laat zo weinig van Zich merken? Juist als je in ellende zit. Juist nu, als je wordt aangevochten, en je hebt het al zo moeilijk. En je bidt al zolang. Maar Jezus laat niets van Zich merken naar het lijkt. Hij doet alsof Hij er niets van weet en niets aan doet, alsof Hij er gewoon net is voor je. Hij geeft geen zonneshijn in je hart, of laat Zijn nabijheid niet merken.

Of zit u, zit jij daar niet mee? Als Jezus niks van Zich laat merken? Als je niks van Hem ervaart? Dat u, jij zeggen moet, ja eigenlijk is dat wel zo: dat Jezus mijn hart niet omhelst, niet spreekt tot mijn ziel, mij Zijn liefde niet doet ervaren, dat is eigenlijk zo, maar ik zit er ook niet mee. Eigenlijk heb ik dat nog nooit ervaren, dat je hart vervuld wordt van Gods liefde en nabijheid, ik weet niet wat dat is. Maar ik zit er niet mee ook. Ik heb mijn vrienden en mijn man of vrouw, mijn werk en mijn mooie dingen in het leven, daar heb ik eigenlijk genoeg aan. Gemeente, dat is erg en ernstig. Want het geloof leeft wel door het Woord, bouwt op het Woord, maar verlangt naar gunstervaring in het hart. Zou je echt je vriend of je man liefhebben als je zegt dat heeft hij gezegd, en ik hoef er eigenlijk nooit iets van te merken. Als ik maar weet dat het zo is, hoef ik er nooit iets van te merken hoor. Dat kan toch niet goed zijn?. En wie dat mist, wie God mist zonder Hem te missen, zou die niet vreemd aan Hem zijn?

Daarom schreeuwt het zo Johannes in Johannes hart.

2 het wonder van de vraag

En dan zien we toch al iets van dat andere. Het wonder van Johannes' vraag. Dat is Gods bewaring. Dat is het woord van Jezus: Ik geef Mijn leven voor de schapen en niemand zal ze uit Mijn hand rukken. Dat is omdat ook van Johannes geldt wat Jezus tot Petrus zei: Ik heb voor u gebeden dat uw geloof niet zou ophouden. Want laten we de toestand nog eens bezien. Er komt, in de gevangenis, een orkaan van tegenwind op Johannes af. Een orkaan om hem los te blazen van zijn Meester. Om de draad die hem met Jezus verbindt te laten breken. En de duivel blaast die

orkaan nog eens goed aan. Zie je nou wel, Johannes. Kijk maar goed: jij zit hier, en je Meester loopt daar vrij rond. Echt Hij geeft niet meer om je, als Hij het al gedaan heeft. De orkaan van vertwijfeling blaast om Johannes weg te blazen, los te rukken.

En als het van Johannes had afgehangen zou dat gebeurd zijn ook! Echt, dan zou hij in wanhoop ten onder zijn gegaan. En de één word dan wanhopig en moedeloos, een ander word dan heel gelaten en passief, een derde heel onverschillig en wereldsgezind. Als het aan Johannes had gelegen. Als het aan de gelovigen zelf zou liggen en van henzelf af zou hangen. Want ja, dan kun je wel zeggen: ´je moet geloven´of: ´je moet blijven geloven´, of: ´maar denk eens hoe je vroeger ermee bezig was, dat had je toch niet vanzelf´ de duivel maakt overal korte metten mee. Dat van vroeger heb je je maar ingebeeld, en geloven, je kunt het niet.

Gemeente, dat is ook een kant van de zaak, een kant van geloof en geloven. Dat kun je niet zelf. In de storm van aanvechting en vertwijfeling kunnen mensen van alles tegen je zeggen over geloof en dat moeten ze ook zeker doen ook, maar je kunt het zelf niet. Het is onmogelijk! Als het van mij moet komen, dan komt het er nooit en dan laat ik het weer los. Dan zou je met heel je hart verlangen dat je kon geloven maar je kunt het niet. Zo vreemd is ons het ware geloof. Dat is geen eigenschap die je als jij het wilt gebruiken kunt. Zoals fluit spelen, of volleyballen, of zingen of rekenen. Dat doe je niet altijd natuurlijk. Maar als je het een tijdje niet doet en ineens is er een situatie dat het moet, dan kun je dat weer. Je hebt dat in je vingers. Nee, zo is geloof niet. Voor niemand, niet voor de meest gevorderde, bevestigde christen. Denk nooit: nu geloof ik en nu mag ik vast geloven, dus dat niveau heb ik nou. Dat overkomt mij niet meer, vertwijfeling of verwarring. De HEERE leert toch elk van Zijn kinderen wel: als het van mij moest komen en van mij afhing zou ik in de storm van vertwijfeling weggeblazen worden. Zou ik daar niet te goed, te vroom voor zijn. Als ik mag geloven en mag en zal blijven geloven is dat alleen aan U te danken! Aan Uw bewaring.

En die bewaring is het die Johannes hier vasthoudt. Omdat de Heere Jezus hem heeft gekocht. Omdat Hij Zijn bloed zal geven om hem satan te ontnemen. Omdat Hij de gerechtigheid zal vervullen om de Heilige Geest voor hem te verwerven. Omdat Hij hem liefheeft met eeuwige liefde. Omdat Hij hem verkregen heeft voor de grondlegging der wereld. Als een gegevene van de Vader. Daarom bewaart Hij. Daarom is

er bewaring der gelovigen en geen afval van gelovigen.

Hoe doet Hij dat? Hoe houdt Jezus Johannes vast? Sommigen mensen zeggen: je moet tegen iemand die twijfelt zeggen: je mag niet twijfelen. Je met geloven dat je een kind van God bent. En als je twijfelt is dat een teken dat je mee bezig bent, dan ben je een kind van God. Is dat zo? Ik ga even iets zeggen wat u misschien vreemd vindt: twijfel kan zo'n zegen zijn. Of het begin ervan. Hé? Als iemand altijd heeft gedacht het zit wel goed met me, want ik ben gedoopt en ik en kerkelijk betrokken en ik leef mee en heb een hekel aan vloeken, zonder dat hij echt bekering kent, dan kan het zo'n zegen zijn als je daaraan gaat twijfelen. Dan kan die twijfel het begin zijn van geopende ogen en een ontwaakt geweten! Toch?

Hoe dan wel? Hoe houdt Jezus Johannes vast, wat moet je zeggen tegen iemand die twijfelt? Jezus trekt Johannes naar Zich toe. Jezus laat Johannes twee discipelen sturen naar Hem toe om het voor Hem neer te leggen. Hij trekt hem met zijn twijfel tot Zich. Dat is als je erover nadenkt heel vreemd. Dat Johannes dat doet. Natuurlijk zal Jezus 'ja' zeggen. Als iemand zich en jaar lang uitgeeft voor dokter en je vraagt hem: bent u dokter? Dan zal hij zelf natuurlijk zeggen ja, ik ben het. Juist als hij het niet is, zal hij te harder zeggen, ja ik ben het. Dan zou je juist een collega dokter ernaar gaan vragen, iemand die er wat objectief instaat of boven staat. Maar dat ga je dan toch niet aan die persoon zelf vragen.

Maar Johannes wel. Hij vlucht tot Jezus. Hij gaat toch tot Jezus! En dat is wat je moet zeggen tegen ieder die twijfelt: ga tot Jezus, vlucht tot Hem. Het gaat erom waar brengt twijfel mij? Vertwijfeling zelfs. Waar brengt het mij? Vlucht ik ermee in de handen van de duivel, die zegt laat maar, geef maar op, het is de strijd allemaal niet waard. Of blijf ik ermee mee in mezelf? En ik help mezelf erboven op, o ja hoor ik geloof toch wel, of ik blijf in twijfel ronddraaien als in een neergaande spiraal en draaikolk. Brengt het me tot Jezus? Of ik echt geloof of niet, ik weet het niet, of ik ooit echt geloofd heb of niet, ik heb er geen zicht meer op, maar hoe het ook geweest is of hoe het ook nu is: tot Jezus heen! Niet met zekerheid maar om zekerheid, niet met geloof maar om geloof.

En wat is Johannes zijn geloof op dit, moment sterk! Vat u? De tegenwind die hem van Jezus af wil blazen heeft orkaankracht van Jezus af. en toch, en toch tegen die storm in, hij vlucht naar Jezus toe. Nooit was zijn geloof, bestreden en wel, zo sterk als nu. Tegen de tegenwind in komt hij toch bij Jezus terecht. Dat is geloof! Job zei: zo Hij mij doodde ik blijf

op Hem hopen. En in dat geloof bewaart de Heere.
3 het antwoord op de vraag

En dan het antwoord van Jezus. Gaat heen en boodschapt Johannes weder, hetgeen gij ziet en hoort. Dat is een merkwaardig antwoord. Dat is een beetje een antwoord als voor jullie jongens en meisjes. Je hebt een moeilijke som op school. En je komt er niet uit en vraagt de juf wat eruit komt. En die zegt. 100! Hé, 100? Nee, je kijkt nog eens en nog eens en je denkt, dat kan niet, dat in elk geval niet. En je vraagt het nog eens, komt er echt honderd uit juf? En dan zegt de juf, nee, 2 keer 50. Nou, daar schiet je ook niks mee op. Want dat had ze al gezegd.

Kijk maar naar vers 2. Johannes in de gevangenis gehoord hebbende de werken van Jezus. Toen was hij gaan twifelen en had gedacht is dat alles? Is dat wat Jezus doet? En niet Herodes verjagen en niet bij mij op bezoek komen. daardoor had de vertwijfeling toegeslagen. En daarom laat hij het vragen aan Jezus. En dan zegt Jezus terug: boodschapt hem wat gij ziet en hoort, wat Ik doe. Ja maar, daardoor was hij juist gaan twifelen.

Ja, de Heere Jezus doet het zo vaak anders dan je denkt. Geeft zo vaak andere antwoorden, doet zo vaak op andere manier dan je denkt. Dan denk je zelf: Heere als U nou dit of dat doet of zegt, dan ben ik er weer bovenop, dan kan ik weer verder. En dan doet Hij het zo anders. Heel anders. Boodschapt Johannes wat gij ziet en hoort. En dan vallen in dit antwoord van vers 5 twee dingen op.

In de eerste plaats dat er een climax in zit, een merkwaardige climax. Die climax zit in onze nood. Want het gaat van blind en kreupel naar melaats, van melaats naar dood en dan naar arm. Steeds erger: blind en kreupel is erg. Maar melaats was nog erger, dat betrof je hele lijf en dan was je ook onrein. Dood is nog erger. Kan het nog erger dan dood: Ja, arm zijn. En dan aan de andere kant, die van Jezus werken. Ziende maken en lopend. Reinigen van melaatsheid, nog groter. Opwekking van de dood, wat een wonder. Kan het nog groter? Ja, het Evangelie verkondigen. Dat is de climax van Mijn werk Johannes. Het Evangelie. Daar ga Ik Mijn leven voor geven. Voor het Evangelie van vergeving en nieuw leven. Voor het Evangelie. Zo werk Ik aan op Mijn rijk. Geen gerichtsdaden, geen afzetting van machthebbers, maar het Evangelie. Van Mijn beide handen: Bloed voor schuld en Mijn Geest voor stenen harten. Bloed voor verzoening en Geest voor vernieuwing. Ik verkondig het armen. Die niets

hebben om schuld goed te maken, die niets kunnen om hun leven te vernieuwen, die geen God en geen heil hebben. Evangelie in Mijn Naam.

En het tweede dat opvalt is dat Jezus hier aan één stuk door citeert uit het Oude Testament. Jesaja 29:18, 35:5/6, 42:7 en 61:1. En daarmee laat Jezus zien: Johannes, Ik ga precies het spoor dat Mijn Vader heeft uitgezet. Ik loop over het pad van Zijn wil en woord. En dat houdt in dat het goed doe, dat Ik Mij niet vergis. Ik ben Degene Die komen zou. En Ik ben gekomen om te doen de wil van Mijn Vader en niet de wens van Mijn volgelingen. En de wil van Mijn Vader is: Evangelie. Zo ben Ik. Gekomen voor verzoening en vernieuwing. Voor redding van het gericht en eeuwig leven. En dat is geen Jezus, Die Zijn volgelingen een kalm reis beloofd en altijd laat merken dat Hij met hen is. Dat is een Jezus Die Zijn volgelingen in de gevangenis laat en beproefd. Maar een Jezus, Die ze bewaart in het geloof en tot Zijn eer doet leven en van schuld en vloek ontslagen eeuwig leven geeft.

En zalig is hij die aan Mij niet geergerd word. Zalig, de mens die zegt, zeggen leerde, opnieuw leert zeggen: Heere Jezus, ja zo'n Heiland heb ik nodig. En aan zo'n Heiland heb ik genoeg. Dat is taal naar mijn hart, hiermee spreekt U naar mijn hart. Zalig die zegt: Heere Jezus, beter dat U doet wat U wilt dan dat U ingaat op wat ik wil. En je raak je helemaal kwijt aan de Heere Jezus zoals Hij is en waarvoor Hij gekomen is. Mag u zo zich aan Hem overgeven? En al het andere Hem overlaten en Hem toevertrouwen. U kunt beter doen wat Uw Vader wil dan wat ik wil wil Heere Jezus.

Ja, maar stond er in Jesaja ook niet bij dat de Messias komen zou om gevangenen vrijlating te schenken? Merkt Johannes niet dat Jezus dat juist weglaat. Ook dat zal Jezus doen? Johannes uit de gevangenis verlossen: alleen zo hopen we over 14 dagen te zien, op een andere manier dan Johannes had verwacht, maar op Zijn wijze.

Amen